

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้ สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอัน ประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทาง สังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อ รับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อ ประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมา ได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศใน กลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความ หลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศ และสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วย นวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำ

เทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาด้านคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาด้านความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมียุทธศาสตร์การใช้ที่สิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยี

ปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรม สมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่า จะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้ เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิการรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่จะมีส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศ รวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และ

โรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบัน และบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตร และภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถจับจุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทาง

การเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้งานไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้าง

ฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม จนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาค้นในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทาลายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➔ แผนพัฒนาภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานครในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๓.๑ แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพฯ เป็นภูมิภาคที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับทุกภาคภายในประเทศเนื่องจากเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงกรุงเทพมหานคร และเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการระดับกระทรวง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษาและวิจัยชั้นนำทุกระดับ สถาบันการรักษายาบาลที่ดีที่สุด รวมทั้งสถาบันธุรกิจและสถาบันการเงินชั้นนำของประเทศ ขณะเดียวกันภาคกลางตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำขนาดใหญ่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เป็น “อู่ข้าว อู่น้ำ” ของประเทศ และเป็นพื้นที่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ของอนุ

ภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง (Southern Economic Corridor) ที่เชื่อมโยงเมียนมา-ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม ซึ่งเป็นเส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Landbridge) เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลกตะวันตกและโลกตะวันออก ดังนั้น การพัฒนาภาคกลางสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นต้องรักษาความมีชื่อเสียงของกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองชั้นนำระดับโลกตลอดไป ควบคู่ไปกับการใช้ศักยภาพพื้นฐานด้านความอุดมสมบูรณ์ของดินและน้ำ และความพร้อมของสถาบันการศึกษาวิจัยในการยกระดับภาคการเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง รวมทั้งการเร่งรัดผลักดันเส้นทางลัดโลจิสติกส์เชื่อมโยงทวาย (เมียนมา) กับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อให้ภาคกลางเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ในการเชื่อมโยงเส้นทางการค้าการขนส่งระหว่างทะเลตะวันตกและทะเลตะวันออกในระยะยาว

๓.๒ เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

ภาคกลางมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับทุกภาคภายในประเทศเนื่องจากเป็นที่ตั้งของกรุงเทพมหานคร สถาบันการศึกษาและวิจัยชั้นนำทุกระดับ สถาบันการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุด นอกจากนี้ ภาคกลางยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง สภาพพื้นที่และระบบชลประทานที่อุดมสมบูรณ์ เป็นฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศและเป็นพื้นที่แนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ของอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง (Southern Economic Corridor) ที่เชื่อมโยงเมียนมา-ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม ซึ่งเป็นเส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Landbridge) เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลกตะวันตกและโลกตะวันออก ภาคกลางจึงมีเป้าหมายที่จะ “พัฒนากรุงเทพฯ สู่มหานครทันสมัยและภาคกลางเป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง”

๓.๒.๑ วัตถุประสงค์

๓.๒.๑.๑ เพื่อรักษาภาพลักษณ์ของกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองที่มีความทันสมัย และเป็นเมืองน่าอยู่น่าเที่ยวในลำดับต้นๆ ของโลกตลอดไป

๓.๒.๑.๒ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้อยู่ดีมีสุขทั้งสุขภาพกาย จิตใจ มีความมั่นคง ด้านอาชีพและรายได้ และมีสภาพแวดล้อมที่ดี

๓.๒.๑.๓ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว อย่างต่อเนื่อง

๓.๒.๑.๔ เพื่อฟื้นฟูและรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุตสาหกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๓.๒.๒ เป้าหมายและตัวชี้วัด

๓.๒.๒.๑ กรุงเทพฯ ได้รับการจัดลำดับเป็นเมืองที่มีคุณภาพชีวิตชั้นนำในโลกดีขึ้น

๓.๒.๒.๒ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินดีขึ้น

๓.๒.๒.๓ รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

๓.๒.๒.๔ มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

๓.๒.๒.๕ มูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น

๓.๒.๒.๖ คุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยาและท่าจีนตอนล่างอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๓.๒.๒.๗ ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น

๔. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ (จังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี และสุพรรณบุรี) พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน)

๔.๑ จุดมุ่งเน้น

๔.๑.๑ การผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย (ข้าว พืชผัก ผลไม้ ปศุสัตว์ และการประมง)

๔.๑.๒ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงประวัติศาสตร์และเชิงศิลปวัฒนธรรม ภายใต้
อัตลักษณ์ที่มีคุณภาพ

๔.๑.๓ การพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการค้าชายแดน และการค้าผ่านแดนภาคตะวันตก

๔.๒ วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางการผลิตและการตลาดสินค้าภาคเกษตร อุตสาหกรรมปลอดภัย การท่องเที่ยว
คุณภาพ และการค้าภาคตะวันตก”

๔.๓ พันธกิจ

๔.๓.๑ ปรับโครงสร้างการดำเนินงานทางเศรษฐกิจของชุมชน เกษตรกร วิสาหกิจชุมชน
สหกรณ์และวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมให้มีความสามารถในการแข่งขัน ก้าวทันเทคโนโลยีรู้ทัน
บริบทโลกรอดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่การมีรายได้ที่มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

๔.๓.๒ สร้างและประสานความร่วมมือในการพัฒนาเครือข่ายระหว่างภาคเอกชน ชุมชน
ประชาคมและภาครัฐ รวมถึงเครือข่ายภายใน ในการพัฒนาส่งเสริมระบบดำเนินงานทางเศรษฐกิจ
และความมั่นคงในกลุ่มจังหวัด

๔.๓.๓ ปรับปรุง สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และกิจกรรมอื่นๆ
ที่เกี่ยวข้องที่มีการเชื่อมโยงกัน และการพัฒนาทางเศรษฐกิจร่วมกันของกลุ่มจังหวัด

๔.๓.๔ พัฒนาระบบติดตามและประเมินผล รวมถึงกลไกในการขับเคลื่อนโครงการ/กิจกรรม
ของกลุ่มจังหวัดให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

๔.๔ เป้าประสงค์รวมเศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมั่งคั่ง และความสุขที่ยั่งยืน โดย

๔.๔.๑ เศรษฐกิจมั่นคง ประเมินจากอัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๓.๕

๔.๔.๒ ประชาชนมั่งคั่ง ประเมินจากมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๔.๔.๓ ความสุขที่ยั่งยืน ประเมินจากค่าดัชนีความก้าวหน้าของคน(HAI) เฉลี่ยของกลุ่มจังหวัด
ต้องไม่น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ (หรือไม่น้อยกว่า ๐.๖๒๒๙)

๔.๕ ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และบริการด้วย
นวัตกรรมสู่มาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประวัติศาสตร์ภาคตะวันตก
และอารยธรรมทวารวดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนให้มีศักยภาพ
ผลักดันเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

๕. แผนพัฒนาจังหวัดราชบุรี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓)

๕.๑ วิสัยทัศน์ (Vision) “เมืองเกษตรสีเขียว เศรษฐกิจมั่นคง สังคมมีความสุข”

จากจุดยืนการพัฒนาและความพร้อมและความโดดเด่นทางการเกษตรของจังหวัดราชบุรีและความ
ต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ต้องการผลผลิตอาหารที่มีคุณภาพและการมุ่งเน้นการเติบโต
ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามนโยบายการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๒๐ ปี และการมุ่งเน้นการเติบโต

ของเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง จากศักยภาพและการพัฒนานวัตกรรม พร้อมทั้งการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับจังหวัดใกล้เคียง ภาค และอาเซียน และการมุ่งเน้นการปรับบริบทของสังคมให้เป็นเมืองที่มีความเข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพวัฒนธรรม วิถีชีวิตมีความยั่งยืน จังหวัดราชบุรีจึงได้กำหนด วิสัยทัศน์ว่า “เมืองเกษตรสีเขียว เศรษฐกิจมั่นคง สังคมมีความสุข”

๕.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

เพื่อขับเคลื่อนการบรรลุในเป้าประสงค์รวมทั้ง ๓ ข้อ จังหวัดราชบุรีจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ ประเด็น และซึ่งแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์มีการให้น้ำหนักในการพัฒนาในรอบ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ระยะทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนี้

๑) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการเกษตรสีเขียวแบบครบวงจร และเมืองอาหารคุณภาพที่เติบโตอย่างมั่นคง

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาการบริหารจัดการน้ำ ดิน และนวัตกรรมการทำการเกษตรเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- กลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับการพัฒนาผลผลิต สินค้าเกษตรและอาหารสู่มาตรฐานเมืองอาหารเมืองสมุนไพรระดับสากล
- กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างสรรค์องค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการเกษตร ๔.๐ รองรับเกษตรแห่งยุคดิจิทัล และการเกษตรแห่งอนาคต
- กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นรูปธรรมทั่วทุกพื้นที่เพื่อความมั่นคงทางอาหารและการเกษตรที่พึ่งตนเอง
- กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรให้เข้มแข็งด้วยตนเอง และมีสมรรถนะที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและแข่งขันได้
- กลยุทธ์ที่ ๖ สร้างและพัฒนากล้าทางการเกษตรที่มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่มแบบครบวงจรหนุนเสริมเศรษฐกิจเพิ่มค่าจากฐานการเกษตร
- กลยุทธ์ที่ ๗ สร้างคุณค่า มูลค่าเพิ่มจากฐานการเกษตรก้าวหน้าแบบครบวงจรสู่อุตสาหกรรมการเกษตรเติบโตอย่างยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจการค้า การบริการการท่องเที่ยวด้วยนวัตกรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง

- กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เติบโตจากชุมชนเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอาเซียนและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานการท่องเที่ยวด้วยบริการที่มีมูลค่าสูง
- กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ และเมืองการค้าที่มีศักยภาพทั้งฐานบริการเดิมและฐานบริการใหม่ เพื่อส่งเสริมให้เศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตอย่างเข้มแข็ง
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างอาชีพจากฐานธรรมชาติวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างสรรค์นวัตกรรมทางการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว รองรับการพัฒนาสู่สังคมดิจิทัล
- กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเมืองการคมนาคม การขนส่ง การโลจิสติกส์ให้มีความปลอดภัย รองรับการท่องเที่ยว การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ การเติบโตของเมือง และการเชื่อมโยงการค้าชายแดน

๓) **ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓** การพัฒนาคุณภาพประชาชน และความมั่นคงในคุณภาพชีวิต ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างวิถีชีวิตชุมชนเข้มแข็ง ชุมชนน่าอยู่ สันติสุขตามแนวทางของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาคนคุณภาพ เสริมสร้างขีดความสามารถประชาชนตลอดช่วงวัยด้วยความรู้และการพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ ด้วยคุณภาพการบริการรัฐ และระบบสวัสดิการชุมชน มุ่งสู่ความเป็นเมืองสุขภาวะ

- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ชุมชนมีความสงบเรียบร้อยน่าอยู่

- กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหาร การบริการรัฐที่ทันสมัย มีคุณภาพรองรับการเติบโตของจังหวัด การเชื่อมโยงสากล และการเสริมสร้างธรรมาภิบาลเพื่อประชาชนเชื่อมั่น และวางใจ

๔) **ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔** การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุล และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

- กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มความมั่นคงทางทรัพยากรทางธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ

- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร การจัดการน้ำท่วม น้ำแล้ง เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

- กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานเพื่อการพึ่งตนเองของชุมชน เกษตรกร และพลังงาน เพื่อการส่งเสริมการผลิตของอุตสาหกรรมสีเขียว

- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนานิเวศน์เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดขยะ ลดน้ำเสีย ลดมลพิษ ด้วยกลไกชุมชน และการจัดการแบบมีส่วนร่วม โดยในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์จะมีแนวคิด หลักการ วัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และตัวชี้วัด พร้อมทั้งกลยุทธ์และมาตรการและแนวทางปฏิบัติ และแผนงานโครงการ

๕.๓ จุดยืนและตำแหน่งการพัฒนาทางยุทธศาสตร์ของจังหวัดราชบุรี

จากการศึกษาความเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย การวิเคราะห์ความต้องการของพื้นที่ และสภาพความเป็นไปของปัจจัยภายนอก จังหวัดราชบุรีจึงกำหนดจุดยืนและตำแหน่งการพัฒนาจังหวัดในรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๒

- ๒๕๖๔ ประกอบด้วยตำแหน่งการพัฒนา ๔ จุดยืนสำคัญ ดังนี้

๑. ขับเคลื่อนจังหวัดสู่เมืองเกษตรสีเขียวต้นแบบที่ีระดับประเทศ และมีศักยภาพระดับนานาชาติ เสริมสร้างขีดความสามารถของจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกที่เป็นแบรนด์สินค้า จากฐานการเกษตรระดับ Product Champion ที่สามารถส่งออกไปยังนานาชาติ โดยเฉพาะประชาคมอาเซียนและประเทศคู่ค้า เช่น มะพร้าว กล้วยไม้ สับปะรด ชมพู่มะม่วง กล้วยหอม ปลาสุวยงาม และผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป

๒. เสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเมืองราชบุรีให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจฐานอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่า (Value based Economy) จากการค้า การบริการ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพที่มีมูลค่าสูงและการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรที่เติบโตอย่างมีเสถียรภาพเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาจังหวัดให้เป็นพื้นที่ผลิตการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพมาตรฐาน มีความทันสมัยและเป็นสากล เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้จังหวัดและหนุนเสริม การพัฒนาภาคกลางในการเป็นฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ ปลอดภัยและได้มาตรฐานโลกและสนับสนุน

การเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารของประเทศโดยเฉพาะการรักษาและพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตอาหารของพื้นที่ให้สามารถเป็นฐานส่งออกอาหารรายใหญ่ของโลก

๓. การพัฒนาจังหวัดราชบุรีให้เป็นสังคมแห่งความสุข ให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบรองรับการเติบโตในอนาคต และเตรียมพร้อมสังคมพัฒนาสู่เมืองสังคมคุณธรรมและสันติสุข ให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี พัฒนาค้นให้มีคุณภาพสามารถปรับตัวได้ตามความเปลี่ยนแปลงของจังหวัด ประเทศและของโลก เป็นพลเมืองไทยพลเมืองอาเซียนและพลเมืองโลกที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงยุคดิจิทัล และมีความสุขมั่นคงในชีวิตบนฐานของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งและความมั่นคงทางสังคมอย่างทั่วถึง ประชาชนมีดัชนีความสุขเพิ่มขึ้นในทุกหมู่บ้าน

๔. สร้างฐานทรัพยากรรองรับการเกษตร การสร้างเศรษฐกิจและการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยการจัดการทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดราชบุรีให้มีความอุดมสมบูรณ์ใช้อย่างยั่งยืน มุ่งสร้างให้มีพื้นที่ต้นแบบนิเวศที่ยั่งยืนทั้งระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน และบูรณาการความร่วมมือกับภาคีทุกภาคส่วนอย่างเข้มแข็งในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในระบบนิเวศ นิเวศป่าเขา นิเวศลุ่มน้ำ นิเวศชุมชนและระบบนิเวศเมืองให้มีความอุดมสมบูรณ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน หนุนเสริมการพัฒนาการเกษตร การท่องเที่ยว หนุนเสริมการค้า การบริการ และอุตสาหกรรมเกษตร พัฒนาจังหวัดราชบุรีให้เป็นเมืองน่าอยู่ (Smart City) อย่างยั่งยืน

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี

(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๑) วิสัยทัศน์ (Vission)

“เมืองน่าอยู่ เกษตรสู่สากล คนและชุมชนเข้มแข็ง สิ่งแวดล้อมดี การศึกษา สาธารณสุขเด่น การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน”

๒) พันธกิจ (Mission)

- (๑) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
- (๒) ส่งเสริมระบบการวางผังเมืองรวมจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่
- (๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่
- (๔) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการกำจัดขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสีย
- (๕) การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
- (๖) ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๗) สนับสนุนและเสริมสร้างความเข้มแข็งทุกภาคส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๘) ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
- (๙) ส่งเสริมพัฒนาระบบการศึกษา
- (๑๐) ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม
- (๑๑) ส่งเสริมภาคเกษตรกรรมอุตสาหกรรม
- (๑๒) ส่งเสริมการสาธารณสุข
- (๑๓) ส่งเสริมการศึกษา
- (๑๔) ส่งเสริมการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๑๕) การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- (๑๖) การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นและการบูรณาการการทำงานร่วมกัน
- (๑๗) ส่งเสริมภาคเกษตรที่ปลอดภัย

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาระบบการคมนาคม การจัดการขนส่งและไฟฟ้าสาธารณะ
- พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภคและเกษตร ตลอดจนการป้องกันน้ำท่วมและภัยแล้ง
- พัฒนาการวางผังการใช้ที่ดินให้เป็นเมืองน่าอยู่

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
- ส่งเสริมการศึกษา การศึกษา และการเรียนรู้
- ส่งเสริมการสาธารณสุข สวัสดิการสังคม สวัสดิการชุมชนและนันทนาการ
- ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
- ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชนเพื่อความเป็นพลเมือง
- การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ ด้านการวางแผน ส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม

และการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- การวางแผน การประสานแผนและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่นและการค้าขายแดน
- การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การพาณิชย์และการเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม
- การพัฒนาองค์กรและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

และสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาระบบการกำจัดและการบริหารจัดการขยะมูลฝอย
- พัฒนาระบบบำบัดน้ำเสีย
- การบริหารจัดการ อนุรักษ์ ป่าไม้และปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การจัดการมลพิษต่าง ๆ

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- การส่งเสริมและอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๗. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

“ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การเกษตรก้าวหน้า พัฒนาคุณภาพชีวิต ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาตำบลตามหลักธรรมาภิบาล”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

๑. พันธกิจ

- พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
- ส่งเสริมระบบการวางผังเมืองรวมจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่

๒. เป้าประสงค์

- ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง
- ระบบการวางผังเมืองเหมาะสมเป็นเมืองน่าอยู่

๓. ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

- จำนวนโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง
- จำนวนพื้นฐานที่ได้รับการวางผังเมืองและการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เพิ่มขึ้น

๔. กลยุทธ์/ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. พัฒนาระบบการคมนาคม การจัดการขนส่งและไฟฟ้าสาธารณะ	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น ๒. จำนวนที่ได้รับการก่อสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซม/บำรุงรักษา
๒. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและการเกษตร ตลอดจนการป้องกันน้ำท่วมขัง	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น ๒. จำนวนที่ได้รับการก่อสร้าง/ปรับปรุง/ขุดลอก/บำรุงรักษา
๓. พัฒนาการวางผังการใช้ที่ดินให้เป็นเมืองน่าอยู่	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น ๒. จำนวนที่มีการวางระบบผังที่เหมาะสมที่เพิ่มขึ้น

๕. หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- กองช่าง

๖. ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดราชบุรี : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเพิ่มมูลค่าผลผลิตเชิงสร้างสรรค์
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑. พันธกิจ

- ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
- ส่งเสริมระบบการศึกษาและการกีฬา

๒. เป้าประสงค์

- คุณภาพชีวิตของประชาชนสูงขึ้น
- การศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น

- ครอบครัว/ชุมชนเข้มแข็งและมีรายได้มากขึ้น
- ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม
- ส่งเสริมการศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ประชาชนมีความตระหนักในสถาบัน ศาสนา พระมหากษัตริย์
- มีคุณธรรมและจริยธรรมมากขึ้น
- อนุรักษ์และฟื้นฟูศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- สร้างความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- จำนวนประชาชน/ข้าราชการที่มีคุณธรรมและจริยธรรมมากขึ้น
- จำนวนประชาชนที่ให้ความสำคัญในศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- จำนวนศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
- จำนวนประชาชนที่ตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์มากขึ้น

๓. ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

- จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีความเข้มแข็งมากขึ้น
- จำนวนประชาชนที่ได้รับการบริการสาธารณะสุขอย่างทั่วถึง
- จำนวนนักเรียนที่ได้รับการศึกษาต่อเพิ่มขึ้น
- จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีความเข้มแข็งในการเอาชนะยาเสพติดเพิ่มขึ้น

๔. กลยุทธ์/ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น/ลดลง ๒. จำนวนที่ได้รับการอย่างทั่วถึง ๓. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีความเข้มแข็งมากขึ้น/มีคุณภาพชีวิตสูงขึ้น
๒. ส่งเสริมระบบการศึกษา และการกีฬา	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น ๒. จำนวนนักเรียนที่ได้รับการศึกษาต่อมีคุณภาพชีวิตมากขึ้น ๓. จำนวนประชาชนและเยาวชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับต่างๆมากขึ้น
๓. สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น/ลดลง ๒. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่ปลอดจากยาเสพติดเพิ่มขึ้น
๔. การส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น ๒. จำนวนโบราณสถาน/โบราณวัตถุที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู ๓. จำนวนศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู ๔. จำนวนประชาชนและเยาวชนที่ให้ความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมสำคัญทางศาสนาเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๔. การส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น ๒. จำนวนโบราณสถาน/โบราณวัตถุที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู ๓. จำนวนศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู ๔. จำนวนประชาชนและเยาวชนที่ให้ความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมสำคัญทางศาสนาเพิ่มขึ้น
๕. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น ๒. จำนวนประชาชนที่มีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๕. หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- สำนักปลัด อบต.
- กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม

๖. ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดราชบุรี : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาสังคมคุณธรรมและชุมชนเข้มแข็ง
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี
: ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
: ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความเรียบร้อย

๑. พันธกิจ

- ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
- ส่งเสริมระบบการศึกษาและการกีฬา

๒. เป้าประสงค์

- ประชาชนมีความตระหนักในสถาบัน ศาสนา พระมหากษัตริย์
- จำนวนประชาชนที่ตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์มากขึ้น

๓. ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

- จำนวนประชาชนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น

๔. กลยุทธ์/ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น/ลดลง ๒. จำนวนประชาชนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น

๕. หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- สำนักปลัด อบต.

๖. ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดราชบุรี : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาสังคมคุณธรรมและชุมชนเข้มแข็ง
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี
 - : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
 - : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
 - : ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ ด้านการเมืองและการบริหาร

๑. พันธกิจ

- ปรับปรุงและพัฒนาระบบบริหารการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- สนับสนุนและเสริมสร้างความเข้มแข็งในทุกภาคส่วน
- การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๒. เป้าประสงค์

- หน่วยงานมีมาตรฐานการให้บริการที่สะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง
- มีความพร้อมในการพัฒนาท้องถิ่นและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓. ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

- จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น
- จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและมีความพร้อมในการรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๔. กลยุทธ์/ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การวางแผน การประสานแผนและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น ๒. จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น ๓. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีความเข้มแข็งมากขึ้น
๒. การจัดหาและปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน	๑. ร้อยละ ๙๐ ประชาชนมีความสะดวกสบายในการรับบริการ
๓. ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคสิทธิเสรีภาพของประชาชน	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น ๒. จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น
๔. การพัฒนาองค์กรและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น ๒. จำนวนเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานที่เพิ่มขึ้น ๓. จำนวนครั้งในการจัดฝึกอบรมเพิ่มขึ้น ๔. จำนวนผู้ปฏิบัติงานตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีเพิ่มขึ้น

๕. หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- ทุกส่วนราชการในสังกัด อบต.บ้านบึง

๖. ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดราชบุรี : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาสังคมคุณธรรมและชุมชนเข้มแข็ง
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ ด้านการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. พันธกิจ

- ส่งเสริมการวางแผนและพัฒนากการท่องเที่ยว
- เพิ่มประสิทธิภาพการท่องเที่ยวและบริการ
- ส่งเสริมและพัฒนาระบบการกำจัดขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสียรวม
- พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่

๒. เป้าประสงค์

- จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาเพิ่มขึ้น
- มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมและพัฒนาระบบการกำจัดขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสียอย่างถูกวิธี

๓. ตัวชี้วัดระดับเป้าหมาย

- จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว การบริการและการค้าเพิ่มขึ้น
- ระบบกำจัดขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสียรวมอย่างถูกวิธีเพิ่มขึ้น
- พื้นที่สีเขียว/พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
- จำนวนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการฟื้นฟูมากขึ้น

๔. กลยุทธ์/ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยวและการค้าชายแดน	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น ๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาเพิ่มขึ้น ๓. จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น ๔. จำนวนรายได้จากการท่องเที่ยว การบริการและการค้ามากขึ้น
๒. พัฒนาศักยภาพการผลิต การขนส่ง การแข่งขัน และการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น ๒. จำนวนประชาชนที่มีความพร้อมในการรองรับเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ๓. จำนวนการผลิตและการขนส่งเพิ่มมากขึ้น
๓. พัฒนาระบบการกำจัดและการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสีย	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น/ลดลง ๒. ระบบกำจัดขยะมูลฝอยและบำบัดน้ำเสียอย่างถูกวิธีที่เพิ่มขึ้น ๓. จำนวนครัวเรือนที่มีการคัดแยกขยะเพิ่มขึ้น ๔. ปริมาณการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น
๔. การบริหารจัดการและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น/ลดลง ๒. จำนวนพื้นที่สีเขียว/พื้นที่ป่าไม้ในเขตชุมชนเพิ่มขึ้น ๓. จำนวนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการฟื้นฟูมากขึ้น
๕. การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น/ลดลง ๒. จำนวนสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่ได้รับการฟื้นฟูมากขึ้น

๕. หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- สำนักปลัด อบต.
- กองช่าง

๖. ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดราชบุรี : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาความอุดมสมบูรณ์และคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเพิ่มมูลค่าผลผลิตเชิงสร้างสรรค์
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๖ ด้านเศรษฐกิจ

๑. พันธกิจ

- ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวของเศรษฐกิจพอเพียง
- ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

๒. เป้าประสงค์

- จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้มากขึ้น

๓. ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

- จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีความเข้มแข็งมากขึ้น
- จำนวนการผลิตและการขนส่งเพิ่มเติมมากขึ้น

๔. กลยุทธ์/ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น ๒. จำนวนประชาชน/ครัวเรือนที่มีคุณภาพชีวิตสูงขึ้น/มีความเข้มแข็งมากขึ้น ๓. จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น
๒. ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การพาณิชย์ และการเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตร	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น ๒. รายได้ครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น ๓. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีความเข้มแข็งมากขึ้น

๕. หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักปลัด อบต.

๖. ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดราชบุรี : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัยเพื่อเพิ่มมูลค่าการผลิต
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

๘. จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านบึง ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาไว้ว่า “ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การเกษตรก้าวหน้าพัฒนาคุณภาพชีวิต ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาตำบลตามหลักธรรมาภิบาล” โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดราชบุรีและยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี ซึ่งสามารถที่จะดำเนินการสำเร็จได้ตามที่กำหนดไว้ โดยมีข้อได้เปรียบ ดังนี้

- 1) ผู้นำชุมชนสมานสามัคคี มีจิตสำนึก ไม่มีปัญหาในด้านความร่วมมือในการปกครองและบริหารการพัฒนา
- 2) มีการประสานความร่วมมือกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการในพื้นที่
- 3) มีพื้นที่สาธารณะที่สามารถดำเนินการจัดทำสวนสาธารณะและนันทนาการได้
- 4) เป็นแหล่งวัตถุดิบที่ใช้สำหรับผลิตปุ๋ยชีวภาพ
- 5) เป็นแหล่งทำไร่ สภาพดิน และพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูก
- 6) มีทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้อต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว นำมาซึ่งรายได้จากการท่องเที่ยว
- 7) มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นจุดที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ
- 8) มีเส้นทางคมนาคมสายหลักเชื่อไปสู่อำเภอต่างๆ จำนวน 2 สาย สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ
- 9) องค์การบริหารส่วนตำบลมีอ่างเก็บกักน้ำที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้
- 10) องค์การบริหารส่วนตำบลเหมาะสำหรับเป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนสินค้าประเภทต่างๆ
- 11) ในเขตพื้นที่มีฟาร์มตัวอย่างที่สามารถนำมาเป็นตัวอย่างในด้านการใช้พลังงานทดแทนได้
- 12) พื้นที่ทั้ง 14 หมู่บ้าน มีเขตติดต่อกับชายแดน จึงเปี่ยมหมายในการพัฒนาของหน่วยงานต่างๆ

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

กลไกหลักในการบูรณาการและประสานโครงการพัฒนา
เพื่อการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการ
ของประชาชนในท้องถิ่น

Intergration - Positioning

กลไกหลักในการพัฒนาตำบล
ตามหลักธรรมาภิบาล

๙. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๙.๑. การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนางค์กรในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านบึงเป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสถานะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสถานะแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นวิเคราะห์เพื่อหาศักยภาพการพัฒนาโดยใช้เทคนิค SWOT analysis เพื่อพิจารณาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านบึงในภาพรวม ดังนี้

(๑) จุดแข็ง (S : Strensth)

- ประชาชนมีคุณภาพและมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานและคุณภาพชีวิต
- มีโรงเรียนประถมศึกษา ๗ แห่งโรงเรียนมัธยมศึกษา ๑ แห่ง (ขยายโอกาส) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ แห่ง สามารถรองรับการเรียนของเด็กนักเรียนได้อย่างเพียงพอ
- ผู้นำชุมชนมีความสามัคคี มีจิตสาธารณะมุ่งพัฒนาท้องถิ่นให้ท้องถิ่นได้รับการพัฒนาให้ครบทุกด้านและไม่มีปัญหาในด้านการร่วมมือกันในการปกครองและบริหารเพื่อการพัฒนา
- องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะรองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีการประสานร่วมมือกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการในพื้นที่
- มีพื้นที่สาธารณะที่สามารถดำเนินการจัดทำสวนสาธารณะและนันทนาการได้
- เป็นแหล่งวัตถุดิบที่ใช้สำหรับผลิตปุ๋ยชีวภาพ
- มีแหล่งน้ำสาธารณะที่เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรทุกหมู่บ้าน
- เป็นแหล่ง ทำไร่ สภาพดิน และพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูก
- แรงงานภาคการเกษตรกว่า ๗๐% มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร
- ราษฎรส่วนใหญ่ ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกิน (สปก.) แปลงละ ๑๕ ไร่
- มีศูนย์บริการประชาชนสายตรวจตำบล เจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคงและมีการจัดตั้งอาสาสมัครป้องกันตนเองทุกหมู่บ้านเพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยในตำบลและพื้นที่ใกล้เคียง
- มีการจัดโครงสร้างภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจของชุมชน
- ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน
- การบริหารจัดการท้องถิ่นภายใต้หลักธรรมาภิบาล
- มีการแบ่งงาน/มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ
- มีอ่างน้ำที่ใช้ผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน
- มีทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้อต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ทำให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวมาก
- มีวัตถุดิบทางทรัพยากรทางธรรมชาติ
- มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นจุดที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ

(๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- ขาดระบบการวางแผนเมืองที่ได้มาตรฐาน
- เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมไม่ศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น
- เด็กและเยาวชนบางส่วนมีความเสี่ยงต่อการเสพติด
- ปัญหาหนี้สิน และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ประชาชนยังขาดความเอาใจใส่ดูแลสุขภาพของตน
- ชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ไม่ทั่วถึง
- ประชาชนยังมีค่านิยมที่ใช้สารเคมีในการเพิ่มผลผลิตการเกษตร
- การปศุสัตว์ของประชาชนขาดการจัดระบบการจัดการที่ดี
- ถนนหลายสายการซ่อมแซมยังไม่ทั่วถึงและครอบคลุม
- ขาดการบริหารจัดการป่าไม้และแหล่งน้ำที่ดี
- ไม่มีตลาดที่รองรับผลิตผลทางการเกษตรแรงงานขาดการพัฒนาฝีมือ
- ขาดการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ
- อุปกรณ์ เครื่องมือมีไม่เพียงพอ
- ระบบฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจและความยากจนไม่ถูกต้องไม่ชัดเจน ประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน
- ประชาชนยังสนใจ และมีความจริงจัง หรือตั้งใจจริงในโครงการที่รัฐจัดให้ความช่วยเหลือ
- บุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมารับผิดชอบงานด้านสังคม
- กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ มีการปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลาทำให้ศึกษาไม่ทันขาดความชัดเจนในการดำเนินงาน
- พื้นที่รับผิดชอบมาก การพัฒนายังไม่ทั่วถึงและครอบคลุม
- ปริมาณงานมีมาก บุคลากรมีน้อย มีผลทำให้ผลงานไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร
- ประชาชนบางส่วนยังขาดการมีส่วนร่วม
- ประชาชนยังขาดความสนใจในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
- ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวค่อนข้างน้อย เนื่องจากไม่มีการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด
- ขาดจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อร่วมกัน ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านบึงไม่สามารถดำเนินโครงการได้
- งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนา
- ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลในการดำเนินการอย่างเป็นระบบ
- ไม่มีความรู้ความชำนาญในการจัดเก็บข้อมูล
- การจัดสรรงบประมาณและระยะเวลาการเบิกจ่ายไม่สอดคล้องกับเวลาดำเนินการ
- ขาดระบบสาธารณสุขที่สมบูรณ์และครอบคลุม

(๓) โอกาส (O : Opportunity)

- จังหวัดราชบุรีสามารถสนับสนุนงบประมาณให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งที่มีแผนงานโครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- มีเส้นทางคมนาคมสายหลักเชื่อมไปสู่อำเภอต่างๆ จำนวน ๒ สายสามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ
- องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเหมาะสมในการลงทุนด้านการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและผลิตปุ๋ยชีวภาพ
- ตำบลตำบลมีอ่างกักเก็บน้ำ ฝ่ายชลประทาน ที่สามารถใช้เป็นแหล่งกักเก็บน้ำ พัฒนาให้เป็นพื้นที่บำรุงรักษาแหล่งต้นน้ำ เป็นพื้นที่ฟื้นฟูระบบนิเวศวิทยาและใช้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้
- องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมสำหรับเป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนสินค้าประเภทต่างๆ
- ในเขตพื้นที่มีฟาร์มตัวอย่างที่สามารถนำมาเป็นตัวอย่างได้ ในด้านการใช้พลังงานทดแทน
- พื้นที่ ๑๔ หมู่บ้าน ติดเขตชายแดนเป็นเป้าหมายในการพัฒนาของหน่วยงานต่างๆ
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจท้องถิ่นระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเป็นต้น
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อบต.
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดราชบุรี มีโอกาสได้รับการสนับสนุนมาก
- นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมด้านการเกษตร การท่องเที่ยว สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ตำบล
- การสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจฐานราก ตามนโยบายของรัฐบาล
- การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐบาล

(๔) อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

- ขาดงบประมาณในการดำเนินการ
- ประชาชนมีความแตกต่างในด้านฐานะทางเศรษฐกิจ มีปัญหาด้านเอกสารสิทธิที่ดินทำกินประชาชนมีพื้นฐานความรู้และพื้นฐานทางสังคมแตกต่างกัน
- เป็นพื้นที่แนวตะเข็บชายแดน
- การแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน การสาธารณสุข การเมือง การบริหารสังคม เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆ ส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
- ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมีมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย

- ขาดการบูรณาการและการประสานงานที่ดี ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดยังขาดการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว และการกระจายผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวยังไม่ทั่วถึง
- ราคาผลผลิตทางการเกษตรผันผวนไม่แน่นอน
- ขาดการใช้ระบบสารสนเทศในการประสานงานภายในและภายนอกองค์กร

๔.๒. การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการวางแผนขององค์กรภาครัฐ เรื่องที่ยากและสลับซับซ้อนคือการวิเคราะห์ปัญหาและเลือกวิธีการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมเพื่อนำมากำหนดยุทธศาสตร์ในการตอบสนองปัญหาความต้องการของประชาชน และท้องถิ่นด้วยความรอบคอบในการพิจารณาปัญหาสาธารณสุขขององค์การสหประชาชาติได้ให้หลักคิดว่าด้วย“การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา”โดยใช้วิธีการ Rating Scales ซึ่งมีเกณฑ์ที่จะใช้สำหรับการจัดลำดับความสำคัญ รวม ๕ เกณฑ์ ประกอบด้วย

- ก. ขนาดของกลุ่มคนที่ได้รับประโยชน์
- ข. ความร้ายแรงและเร่งด่วนของปัญหา
- ค. ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
- ง. การยอมรับร่วมกันของชุมชน
- จ. ความเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหา/การดำเนินการ

จากแนวความคิดข้างต้นองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านบึง ได้รวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาสามปี การรวบรวมปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยการนำมาจากแผนชุมชนและได้ดำเนินการประชุมประชาคมตำบล เพื่อรับทราบปัญหาความต้องการของหมู่บ้าน ในหมู่บ้านทั้ง ๑๔ หมู่บ้าน มีประชาชนให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมประชาคมตำบลมากพอสมควรสามารถแยกปัญหาของประชากรได้ ๘ ปัญหา และสรุปความต้องการของประชาชนได้ ๘ ความต้องการและเมื่อทำการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาโดยวิธี Rating Scales แล้วจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ได้ดังนี้

๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค
๒. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ
๓. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน
๔. ปัญหาด้านสาธารณสุขและสังคม
๕. ปัญหาด้านการศึกษา การศาสนา วัฒนธรรมท้องถิ่น การกีฬาและนันทนาการ
๖. ปัญหาด้านการเมืองการบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น
๗. ปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว
๘. ปัญหาด้านพลังงาน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	๑. ถนนเพื่อการลำเลียงผลผลิตทางการเกษตรไม่เพียงพอทำให้การลำเลียงผลผลิตไม่เพียงพอล่าช้า	ทุกหมู่บ้าน	- การเกษตรยังเป็นพื้นฐานหลักทาง เศรษฐกิจของประเทศซึ่งหากระบบเศรษฐกิจจะดีขึ้นรากมีความแข็งแกร่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศแข็งแกร่ง - การพัฒนาระบบขนส่งการลำเลียงผลผลิตจะช่วยให้ ผลผลิตออกสู่ตลาดได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และทันต่อความต้องการของผู้บริโภค
	๒. ขนาดของพื้นที่ตำบลบ้านปึงมีขนาดใหญ่ ประกอบกับงบประมาณมีอยู่อย่างจำกัด ส่งผลต่อการพัฒนาด้านเส้นทางการคมนาคมยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึงทุกเส้นทาง	ทุกหมู่บ้าน	- การประสานหน่วยงานอื่นในการร่วมสนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาด้านสาธารณูปโภค
	๓. ระบบไฟฟ้ายังไม่ครอบคลุมและทั่วถึง โดยเฉพาะครัวเรือนที่ตั้งอยู่ห่างจากหมู่บ้าน และไฟฟ้าเข้าไม่ถึง	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบพลังงานทดแทน จึงมีบทบาทสำคัญในอนาคต โดยเฉพาะไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์จะสามารถแก้ปัญหาสำหรับพื้นที่ห่างไกลคู่สายไฟฟ้า
	๔. ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอ สำหรับจุดที่มีจำเป็นต้องติดตั้ง	ทุกหมู่บ้าน	- ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนับวันยิ่งรุนแรงขึ้น การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะจะสามารถลดปัญหาได้ระดับหนึ่ง
๒. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ	๑. ขาดระบบบริหารจัดการน้ำที่ดี เนื่องจากในฤดูน้ำหลากจะเกิดปัญหาน้ำท่วมเสมอ และในฤดูแล้งจะประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรง	ทุกหมู่บ้าน	- การสร้างระบบบริหารจัดการน้ำ ถือว่าเป็นการเตรียมรับมือกับปัญหาน้ำท่วมหรือขาดแคลนน้ำได้ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างที่กักเก็บน้ำ การสร้างระบบชลประทาน การสร้างระบบระบายน้ำ
	๒. การใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่คุ้มค่า แหล่งน้ำนับว่ามีประโยชน์มากกว่าเพื่อการเกษตรการอุปโภค บริโภค หากแต่ยังสามารถสร้างอาชีพสร้างรายได้ และประโยชน์ในด้านต่างๆ นานับประการ	ทุกหมู่บ้าน	- การพัฒนาและใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำอย่างคุ้มค่า จะช่วยให้ชุมชนรู้จักวิธีการสร้างรายได้พึ่งตนเอง พึ่งทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะเป็ทางออกที่สำคัญของโลกในอนาคต

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๒.ปัญหาด้านแหล่งน้ำ (ต่อ)	๓. ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคที่เพียงพอ โดยเฉพาะในฤดูแล้ง จะประสบปัญหาด้านภัยแล้งที่รุนแรงมาก	ทุกหมู่บ้าน	- น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต ท้องถิ่นต้องดูแลจัดหาและพัฒนาให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชน
	๔. ระบบประปาหมู่บ้านเพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภคยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึงทุกพื้นที่	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบน้ำประปาหมู่บ้านเพื่อใช้ในการอุปโภคและบริโภค เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต ท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่ต้องจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคที่สะอาดถูกต้องตามหลักอนามัยและพัฒนาให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชน
๓. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน	๑. ประชาชนมีความยากจนมีภาระหนี้สินจำนวนมาก เนื่องจากยังขาดการวางแผนการประกอบอาชีพที่ดี	ทุกหมู่บ้าน	- ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลงการวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดในสังคม
	๒. ขาดอาชีพเสริมนอกฤดูกาลทำการเกษตร ไม่มีอาชีพที่แน่นอน ทำให้ขาดโอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน หรือชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	- สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
	๓. การขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งกลุ่มนับว่าเป็นพลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจของชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยให้ สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่า ทั้งด้านต้นทุน แรงงานและผลผลิต
	๔. การขาดเงินทุนประกอบอาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่ยังอยู่ในฐานะที่ยากจน การลงทุนประกอบอาชีพยังขาดแคลนทุนทรัพย์	ทุกหมู่บ้าน	- การส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเข้มแข็ง และยั่งยืน
	๕. การขาดความสนใจ จริงใจ จริงจัง ของประชาชนในพื้นที่เอง ในการเอาใจใส่หรือสนใจกับโครงการช่วยเหลือของภาครัฐทำให้ โครงการที่รัฐส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ	ทุกหมู่บ้าน	- โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทศนคติของแต่ละชุมชน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๓. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน (ต่อ)	๖. การประกอบอาชีพเกษตรเชิงเดี่ยว การประกอบอาชีพเกษตรในปัจจุบันนี้ที่ราคาผลผลิตไม่แน่นอน ประกอบกับต้นทุนการผลิตสูงขึ้นเป็นเงาตามตัว การปลูกพืชเชิงเดี่ยวคงไม่น่าจะเพียงพอ ที่จะสร้างรายได้อย่างมั่นคง และค่อนข้างมีความเสี่ยง	ทุกหมู่บ้าน	- ประชาชนที่มุ่งประกอบอาชีพเกษตรเชิงเดี่ยว จะทำให้เกษตรกรมีสัดส่วนของรายจ่ายที่ไม่สอดคล้องกับรายได้ และจะส่งผลให้เกิดภาระหนี้สินมากขึ้นในอนาคต
	๗. การเปิดเสรีภาพในทางเศรษฐกิจของระบบทุนนิยมจะเป็นแรงจูงใจที่สำคัญให้เกิดการหุ้มเห้ความรู้ความ สามารถในการประกอบอาชีพ เพื่อแสวงหาประโยชน์ได้มากที่สุด การประกอบอาชีพเกษตรแบบทุนนิยม เป็นการใช้จ่ายเงินทุนก้อนโต ในการดำเนินธุรกิจขนาดใหญ่ ที่ทันสมัย ซึ่งให้ผลผลิตที่แน่นอน และทำให้มีการจ้างงานในพื้นที่ ซึ่งต่างก็ใช้ความรู้ความสามารถ ในการประกอบการกันอย่างเต็มที่	ทุกหมู่บ้าน	- วิธีการประกอบอาชีพเกษตรในอนาคตจะเปลี่ยนแปลงไปเกษตรกรจะมุ่งเพิ่มผลผลิตให้มากที่สุด โดยไม่คำนึงถึงสภาพที่ดิน สายพันธุ์ของพืช วิธีชีวิต การช่วยเหลือและแบ่งปัน ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการเปลี่ยนแปลงไปและจะเลือนหายไปจากอาชีพเกษตรกรรมระบบกลไกการผลิต และระบบกลไกการตลาด มีการแข่งขันสูงจนผู้ผลิตรายเล็กไม่สามารถเข้ามาสู่ระบบการกำหนดงบประมาณของแผ่นดินจำนวนมากในการชดเชยกรณีราคาพืชผลตกต่ำ แต่อย่างไรก็ตามเกษตรกรรายย่อยยังคงต้องแบกรับภาระหนี้สินแต่ผู้ที่ได้รับ ประโยชน์ทั้งทางตรงและทาง อ้อมก็คือนายทุนที่มีเงินทุนจำนวนมาก
๔. ปัญหาด้านสาธารณสุขและสังคม	๑. ประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันโรคระบาดต่างๆ และโรคที่มีการพัฒนาการกลายพันธุ์ทำให้ยากแก่การควบคุมและป้องกัน	ทุกหมู่บ้าน	- ความเจริญของโลกทำให้ชีวิต ประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดในสังคม
	๒. ประชาชนยังขาดความสนใจในการรักษาสุขภาพ และปัญหาด้านสุขภาพอนามัย	ทุกหมู่บ้าน	- การดำเนินชีวิตของประชาชนหันมาเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย โดยพิจารณาได้จากจำนวนผู้ที่ออกมาออกกำลังกายและปริมาณของผู้ป่วยลดน้อยลง
	๓. ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการดูแล ทำให้ต้องดำรงชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น สภาวะทางเศรษฐกิจจะบีบรัดให้แต่ละคนมุ่งเอาตัวรอด

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๔. ปัญหาด้านสาธารณสุขและสังคม (ต่อ)	๔. การแพร่ระบาดของยาเสพติด ยังคงมีอยู่ในสังคม เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการปราบปรามและป้องกันปัญหา	ทุกหมู่บ้าน	- มีการพัฒนาวิธีการขนส่งยาเสพติดรูปแบบใหม่ ทำให้ยากแก่การป้องกันและสกัดกั้น วิธีที่จะบรรเทาปัญหาได้ก็คือการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม โดยเน้นที่สถาบันครอบครัว
	๕. ปัญหาการรู้ไม่เท่าทันสื่อ เนื่องในปัจจุบันประชาชนมีการอ่านหนังสือกันน้อยมาก ประกอบกับช่องทางการรับสื่อของประชาชนยังมีขีดจำกัด ส่งผลให้ประชาชนไม่สามารถเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้อย่างแท้จริง จากปัญหาดังกล่าวส่งผลให้ประชาชนต้องประสบปัญหาการไม่รู้เท่าทันภาวะของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา	ทุกหมู่บ้าน	- ปัญหาที่สำคัญของการพัฒนาประเทศไทยในขณะนี้คือปัญหาด้านการศึกษา ปัญหาการอ่านออกเขียนได้ของคนในประเทศสื่อให้เห็นถึงความพร้อมของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปัญหาการรู้ไม่เท่าทันสื่อของประชาชนนับเป็นปัญหาหลักใหญ่ที่ทำให้ระบบการบริหารราชการตั้งแต่ท้องถิ่นถึงระดับประเทศต้องพัฒนาอย่างค่อยเป็นค่อยไป ดังนั้นในอนาคตประชาชนต้องให้ความสำคัญของการการรู้หนังสือและการเข้าถึงสื่อต่างๆ เพื่อให้เท่าทันโลกปัจจุบัน
	๖. ปัญหาของผู้สูงอายุ ที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากคนไทยมีอายุยืนมากขึ้น แต่ปัญหาเรื่องสุขภาพที่บุตรหลานต้องให้การดูแล ทั้งการกินการอยู่และการเฝ้าระวังการเจ็บป่วย ตลอดจนปัญหาด้านการทิ้งให้อยู่บ้านตามลำพัง และรัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณที่สูงมากเพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ	ทุกหมู่บ้าน	- ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยของทางการแพทย์ การเข้าดูแลของหน่วยงานภาครัฐ ในอนาคตประชาชนจะได้รับการดูแลรักษาให้มีอายุที่สูงขึ้น แต่เนื่องจากสภาวะของโลกในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งมลภาวะทางอากาศ สารปนเปื้อนจากอาหาร การต้องออกไปทำงานของบุตรหลาน และปัจจัยอื่นๆ ที่ทำให้ต้องใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่กับความเจ็บป่วย อยู่กับความทุกข์และภาวะจำทน จากปัจจัยต่างๆ จะส่งผลให้ในอนาคตผู้สูงอายุจะต้องเป็นภาระที่รัฐบาลต้องหันมาให้การดูแลช่วยเหลือต่อไป
	๗. ความไม่มั่นคงในเรื่องสิทธิที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยเป็นปัญหาที่มีการเรียกร้องให้รัฐดำเนินการปฏิรูปที่ดิน และออกเอกสารสิทธิที่ดิน ทั้งที่ดินในเขตป่าและที่ดินนอกเขตป่า ชาวบ้านได้เสนอปัญหามาโดยตลอดแต่มิได้รับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลให้ประชาชนไม่สามารถเข้าทำประโยชน์ในที่ดินที่ตนได้ถือสิทธิเหยียบย่ำ	ทุกหมู่บ้าน	- ปัญหาด้านความไม่มั่นคงในเรื่องสิทธิที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งในปัจจุบันเนื่องจากประชาชนไม่สามารถใช้ที่ดินเพื่อทำการเกษตร จึงส่งผลให้ประชาชนขาดรายได้และต้องแบกรับภาระค่าใช้ที่มีอยู่ และจากปัญหาดังกล่าวหน่วยงานภาครัฐยังไม่สามารถเข้ามาแก้ไขให้แก่ประชาชนได้

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๔. ปัญหาด้านสาธารณสุขและสังคม (ต่อ)	๘. ปัญหาด้านแรงงานต่างด้าว ผลกระทบจากแรงงานต่างด้าว เมื่อไทยเข้าสู่ AEC แม้แรงงานต่างด้าวจะได้รับการยอมรับว่าเป็นกำลังสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยก็ตาม แต่ผลกระทบจากการเข้ามาทำงานในประเทศไทยของแรงงานต่างด้าวจำนวนมากหลายเชื้อชาติและหลากหลายพื้นที่ ก็ย่อมจะสร้างปัญหาต่างๆ ให้กับประชาชนในพื้นที่ปัญหาที่ประชาชน และหน่วยงานส่วนท้องถิ่นต้องเตรียมรับมือจากแรงงานต่างด้าวและคนต่างด้าว (เช่น การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ และการก่ออาชญากรรมต่างๆ ของแรงงานต่างด้าว เป็นต้น) ซึ่งคงจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต	ทุกหมู่บ้าน	- จากปัญหาด้านแรงงานต่างด้าวผลกระทบจากแรงงานต่างด้าว เมื่อประเทศไทยมีการเปิดรับแรงงานต่างด้าว เพื่อเข้าสู่ระบบแรงงานในประเทศ อย่างเสรีภายใต้กรอบของกฎหมายแรงงานต่างด้าว แต่ปัญหาใหญ่ที่จะตามมาเช่นกัน คือปัญหาโรคระบาดและโรคติดต่อ อันจะนำมาซึ่งโรคร้ายไข้เจ็บของคนในประเทศที่จะควบคุมและป้องกันได้ยากยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นโรคที่มาจากแหล่งอื่น และปัญหาด้านระบบเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับรายได้ของคนในชาติ คือการที่คนไทยจะขาดรายได้ เนื่องจากถูกคนต่างด้าวเข้ามาแย่งงาน แต่กระนั้นปัญหาที่ภาครัฐและภาคประชาชนจะต้องเผชิญในอนาคต ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาที่เกิดจากผลกระทบจากแรงงานต่างด้าวได้ หากคนไทยมีการพัฒนาด้านฝีมือด้านแรงงาน ไว้สำหรับคนไทย ปัญหาเหล่านั้นก็จะหมดไป แต่ตราบดีที่หน่วยธุรกิจของไทยยังคงนำเข้าแรงงานต่างด้าวเนื่องจากค่าจ้างที่ต่ำกว่า ความขยันและอดทนมีมากกว่า และยอมเข้าสู่ระบบการผลิตในส่วนที่ต้องทำในขั้นตอนที่เสี่ยงต่อสุขภาพและต้องใช้แรงงานหนักปัญหาต่างๆ นับจะมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นในอนาคต และภาคต้องเข้ามาให้การแก้ไขต่อไป
	๙. ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจชีวิตและทรัพย์สินนับวันจะยิ่งรุนแรงขึ้น การเตรียมความพร้อมเสมอ จะช่วยลดความสูญเสียลงได้ในระดับหนึ่ง	ทุกหมู่บ้าน	- ปรากฏการณ์เอลนีโญ ทำให้สภาวะอากาศฤดูกาลของโลกระบบชีววิทยาทางธรรมชาติ ต้องเปลี่ยนแปลงเกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ในอนาคต
	๑๐. เกิดอุบัติเหตุจำนวนมากในช่วงเทศกาลวันหยุด ทำให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน	ทุกหมู่บ้าน	- เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมในการขับขี่ที่เรียนแบบการแต่งรถเพื่อประลองความเร็ว จึงมีผลกับอัตราการเกิดอุบัติเหตุ

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๕. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมท้องถิ่น การกีฬาและนันทนาการ	๑. การศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน ยังขาดสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัยและสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมกับการพัฒนาการในวัยนี้	ทุกหมู่บ้าน	- สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อพัฒนา การเรียนรู้ของเด็ก ว่าจะมีความรู้ ก้าวไกลเท่าทันต่อโลกเพียงใด
	๒. ประชาชนยังขาดแหล่งเรียนรู้ที่สนับสนุนด้านการเรียนรู้ด้วยระบบสารสนเทศ	ทุกหมู่บ้าน	- เนื่องจากการศึกษาไม่มีที่สิ้นสุด การศึกษาด้วยระบบสารสนเทศจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ประชาชนจะได้เข้ามาเรียนรู้และรับข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้เท่าทันภาวะการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้วยระบบสารสนเทศ จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการสร้างกระบวนการคิดและการเรียนรู้ในชุมชนทำให้เกิดการค้นพบศักยภาพของตนเอง
	๓. การเสื่อมศีลธรรมทางศาสนาของคนทำให้ไม่มีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมหลายเรื่องตามมา	ทุกหมู่บ้าน	- เทคโนโลยี วัตถุนิยมเข้ามามีครอบงำสังคม ทำให้เกิดความต้องการที่จะบริโภคด้านวัตถุ จึงวนเวียนในสังคม ควรที่จะส่งเสริมให้เกิดศีลธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นสื่อกลางในการส่งเสริมและร่วมตรวจสอบศาสนา เพื่อให้มีความโปร่งใสเป็นที่ยอมรับของสังคมและเพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ
	๔. วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม ภูมิปัญญาชาวบ้านเริ่มสูญหายเนื่องจากไม่ได้รับความสนใจจากเยาวชนรุ่นหลัง	ทุกหมู่บ้าน	- วัฒนธรรมที่สั่งสมมาแต่โบราณจนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นจะสูญหายไปหากไม่มีการดำรงรักษาไว้
	๖. ความโปร่งใสและมาตรฐานในประสิทธิภาพการปฏิบัติ งานของบุคลากร	พนักงานส่วนตำบล, ลูกจ้าง, พนักงานจ้าง	- เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่แสดงถึงการดำเนินงานที่มีความโปร่งใส เป็นธรรม ได้มาตรฐานที่หน่วยงานกำหนดตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงาน รวมถึง การตอบสนองและจัดการเกี่ยวกับระบบข้อร้องเรียน โดยประเมินจากมุมมองความคิดเห็นของประชาชนผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและจากหลักฐานเชิงประจักษ์บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่
๖. ปัญหาด้านการเมืองการบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น	๑. ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ด้านการเมืองการปกครอง ทำให้กระบวนการตรวจสอบทางการเมืองยังอ่อนแอ	ทุกหมู่บ้าน	- การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองโดยประชาชน เพื่อประชาชน ดังนั้นการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเมืองการปกครองจะทำให้สังคมเกิดความสมดุล

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๖. ปัญหาด้านการเมืองการบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น (ต่อ)	๒. ประชาชนยังขาดความสนใจในด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเมืองการปกครอง และการบริหารหรือพัฒนาท้องถิ่นทำให้การดำเนินการเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาของบุคคลบางกลุ่ม	ทุกหมู่บ้าน	- การพัฒนาและการแก้ปัญหาหรือ การวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคตจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ จากทุกฝ่าย
	๓. ประชาชนไม่เข้าใจระบบบริหารงาน ของ อบต. ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการติดต่อประสานงานอยู่บ่อยครั้ง	ทุกหมู่บ้าน	- อบต.เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับ ประชาชน และนับวันภารกิจจะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการสร้างความรู้ เข้ากับประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ
	๔. ข้าราชการหรือพนักงาน ต้องปรับปรุงกระบวนการทำงาน ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดีที่สุดมากกว่าที่เป็นอยู่	พนักงานส่วนตำบล,ลูกจ้าง, พนักงานจ้าง	- การบริการที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของผู้รับบริการ ดังนั้น การข้าราชการผู้ปฏิบัติ งานต้องมีจิตสำนึกในการให้ บริการที่ดี
	๕. ระบบบริหารจัดการของภาครัฐยังมีกฎระเบียบที่มาก ทำให้การให้บริการประชาชนยังขาดความคล่องตัว และมีขั้นตอนมาก	พนักงานส่วนตำบล,ลูกจ้าง, พนักงานจ้าง	- การอธิบายและการประชา สัมพันธ์การทำความเข้าใจให้กับประชาชน ในพื้นที่ได้ทราบถึงบทบาท และวิธี การบริหารงาน วิธีการทำงาน ของหน่วยงาน
	๖. ความโปร่งใสและมาตรฐานในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร	พนักงานส่วนตำบล,ลูกจ้าง, พนักงานจ้าง	- เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่แสดงถึงการดำเนินงานที่มีความโปร่งใสเป็นธรรม ได้มาตรฐานที่หน่วยงานกำหนดตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงาน รวมถึง การตอบสนองและจัดการเกี่ยวกับระบบข้อร้องเรียน โดยประเมินจากมุมมองความคิดเห็นของประชาชนผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและจากหลักฐานเชิงประจักษ์บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่
๗. ปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว	๑. พื้นที่ป่าเสื่อมโทรมยังไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข หรือฟื้นฟู	ทุกหมู่บ้าน	- หากไม่มีการฟื้นฟูพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม คุณภาพของดินจะเสื่อมถอย
	๒. พื้นที่ป่าสีเขียวลดน้อยลงเนื่องจาก การบุกรุกถางป่าเพื่อการเกษตร ส่งผลให้หลายพื้นที่เป็นป่าเสื่อมโทรม	ทุกหมู่บ้าน	- หากยังมีการทำลายป่าไปเรื่อย จะทำให้เกิดปัญหาระบบนิเวศปัญหาฝนแล้ง ปัญหาน้ำท่วม น้ำป่าไหลหลาก

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๗. ปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว (ต่อ)	๓. สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ในพื้นที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาก่อหรือปรับปรุงให้เป็นที่ยอมรับ	หมู่ที่ ๑,๔	- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะเป็นที่นิยมมากขึ้น สมควรที่จะมีการ พัฒนาหรือดัดแปลงสภาพที่มีอยู่ มาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด
	๔. ประชาชนยังไม่ได้รับประโยชน์เท่าที่ควรกับการที่จังหวัดราชบุรีเป็นเมืองท่องเที่ยว เนื่องจากขาดการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว	ทุกหมู่บ้าน	- การเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่นแต่ละให้ จะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวกระจายรายได้สู่ชนบท
๘. ปัญหาด้านพลังงาน	๑. ประชาชนยังขาดความรู้ความสามารถในการนำพลังงานที่ได้จากธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง	ทุกหมู่บ้าน	- พลังงานน้ำวันจะเริ่มลดน้อยลงทุกวัน การที่ประชาชนได้รับความรู้ความสามารถในการใช้พลังงานทดแทนที่เกิดจากธรรมชาติอย่างเป็นระบบ จะยังคงให้ประชาชนมีพลังงานใช้ต่อไปอีกนานในอนาคต
	๒. ประชาชนส่วนใหญ่ ขาดงบประมาณในการจัดการระบบบ่อหมักก๊าซชีวภาพ เนื่องจากงบประมาณที่ใช้ในการลงทุนค่อนข้างสูง	ทุกหมู่บ้าน	- การส่งเสริมให้ประชาชนผลิตและใช้พลังงานชีวภาพ เพื่อทดแทนก๊าซ LPG จะเป็นผลดีในด้านมลภาวะ ที่มีต่อชุมชน

ประเด็นการพัฒนาจากความต้องการ

๑. ต้องการให้ปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของ อบต.

ลักษณะต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์งานที่เกี่ยวข้องกับ อบต. กิจกรรมต่างๆ ของ อบต. ตลอดจนข่าวสารจากหน่วยงานอื่น ๆ ให้มากขึ้น เนื่องจากประชาชนบางกลุ่ม ยังไม่ได้รับข่าวสารของทางราชการอย่างทั่วถึง

ขอบเขตประชากรในเขต อบต.ได้รับข่าวสารของทางราชการไม่ทั่วถึง

๒. ต้องการให้ปรับปรุงระบบงานบริการของ อบต.

ลักษณะเนื่องจากการให้บริการประชาชนในบางเรื่องยังมีความล่าช้าไม่สะดวกเท่าที่ควรประกอบกับการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ของประชาชนไม่ทั่วถึง

ขอบเขตปรับปรุงการให้บริการแก่ประชาชนให้สะดวกยิ่งขึ้นโดยจัดหาบุคลากร วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการ และประชาสัมพันธ์ข่าวสารความรู้ และขั้นตอนการ รับบริการแก่ประชาชนที่ชัดเจนและอย่างทั่วถึง

๓. ต้องการให้ปรับปรุงด้านไฟฟ้าสาธารณะ

ลักษณะต้องการให้ขยายเขตการให้บริการไฟฟ้าสาธารณะ และไฟกระพริบเตือนตามจุดอันตรายให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ โดยเฉพาะหมู่บ้านที่ห่างไกลความเจริญ ในเขต อบต.

ขอบเขตบริเวณที่สาธารณะ ถนน ตรอก ซอย และจุดเสี่ยง ได้รับการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะอย่างทั่วถึง

๔. ต้องการให้ขยายเขตประปา

ลักษณะ ต้องการให้ขยายเขตประปาให้ทั่วทุกพื้นที่เพราะบางพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับบริการน้ำประปา ยังใช้น้ำจากบ่อน้ำหรือบ่อบาดาลและแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ซึ่งขาดความสะอาดสบายหรือได้ใช้น้ำที่มีสิ่งเจือปนอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้

ขอบเขต ประชาชนบางกลุ่มบางชุมชนยังไม่ได้รับบริการน้ำประปาเพื่อใช้อุปโภคบริโภค

๕. ต้องการให้ปรับปรุง ถนน ทางเท้า ในเขต อบต.

ลักษณะ ต้องการให้ก่อสร้างปรับปรุงถนน ทางเท้าให้ได้มาตรฐานเนื่องจากถนนบางสายชำรุดเสียหาย ทำให้ไม่เกิดความสะดวกสบายในการสัญจรไป-มา บางครั้งเป็นเหตุทำให้เกิดอุบัติเหตุได้

ขอบเขต ก่อสร้างถนน ทางเท้าให้ได้มาตรฐานให้ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่

๖. ต้องการให้มีการกำจัดลูกน้ำและยุงลายเป็นประจำทุกเดือน

ลักษณะ หมู่บ้านในเขตตำบลบ้านบึงยังมีบ้านเรือนที่มีน้ำท่วมขังและมีพื้นที่ป่าอยู่โดยรอบของบ้านเรือนจึงเป็นที่อาศัยของยุงลาย

ขอบเขต ต้องการให้มีการกำจัดลูกน้ำยุงลายอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการกำจัดที่ได้ผลและมีประสิทธิภาพ และมีการตรวจติดตามภายหลังจากที่ได้เข้าฉีดพ่นสารเคมี

๗. ต้องการให้มีการส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น

ลักษณะ มีการจัดงานประเพณีท้องถิ่น และประเพณีดั้งเดิมต่างๆ อาทิ การแต่งกาย การละเล่น ของชุมชนชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยงที่มีมาแต่โบราณ

ขอบเขต ต้องการให้มีการสนับสนุนประเพณีท้องถิ่นต่าง ๆ มีการสืบสานประเพณีไทยเชื้อสายกะเหรี่ยง และสร้างศูนย์การเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิม

๘. ต้องการให้มีการตั้งงบประมาณไว้เพื่อรองรับเรื่องด่วนของหมู่บ้านในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

ลักษณะ เพื่อเป็นการตั้งงบไว้เวลาที่หมู่บ้านเขียนโครงการมาขอเพื่อนำไปใช้ในกิจกรรมหรือในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในหมู่บ้าน

ขอบเขต ต้องการให้มีงบไว้สนับสนุนอย่างทันท่วงทีและแก้ไขปัญหาได้ทัน

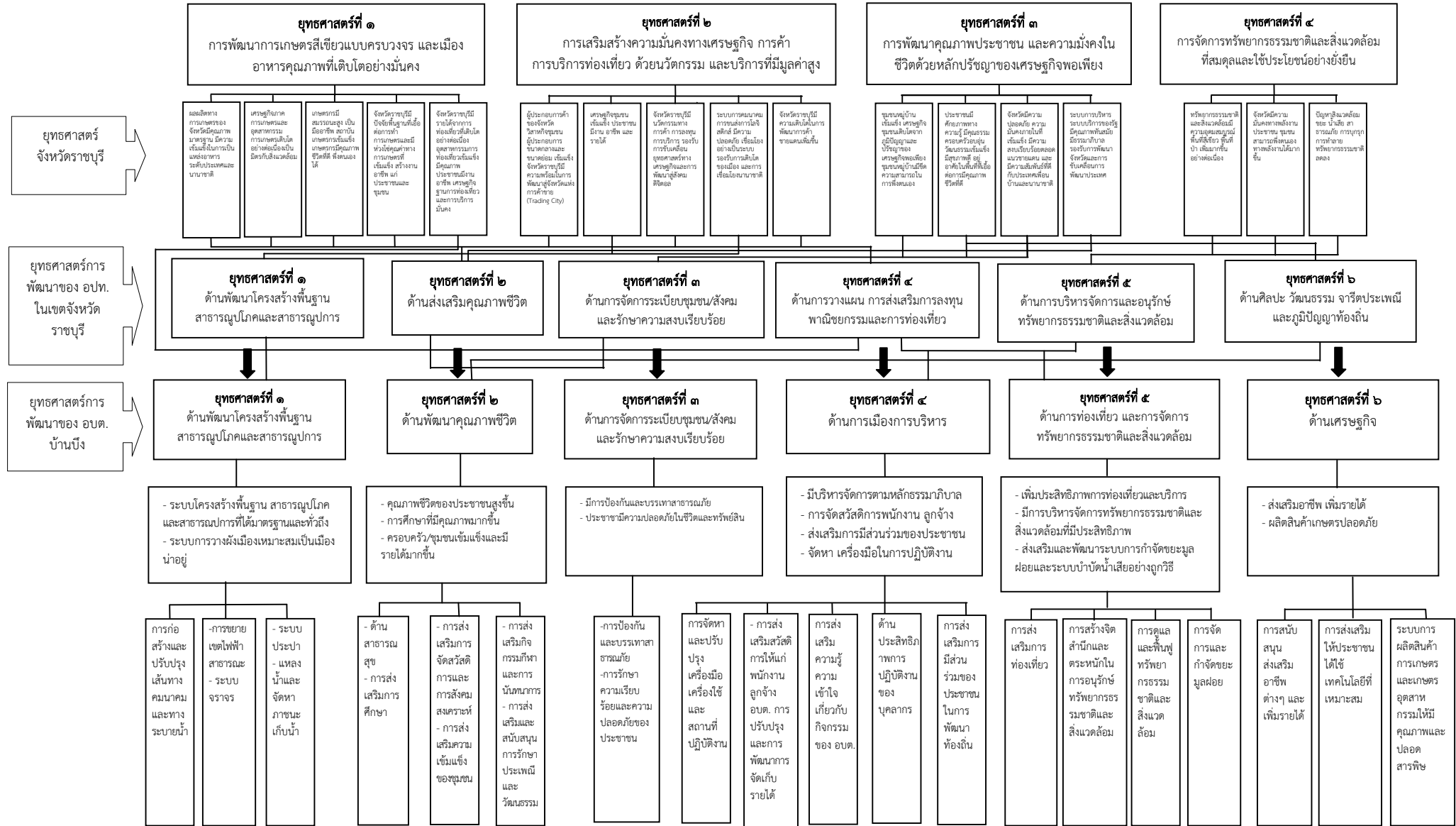
๙. ต้องการพัฒนาแหล่งน้ำ

ลักษณะ เพื่อให้มีน้ำไว้อุปโภค บริโภค ช่วงฤดูแล้งเนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร ความต้องการในเรื่องของน้ำจึงมีมาก

ขอบเขต ต้องการให้มีงบประมาณไว้เพื่อก่อสร้างและพัฒนาแหล่งน้ำไม่ว่าจะเป็น การขุดลอกสระ ลำห้วย ขุดสระเก็บน้ำ ทำฝายกั้นน้ำชะลอน้ำ

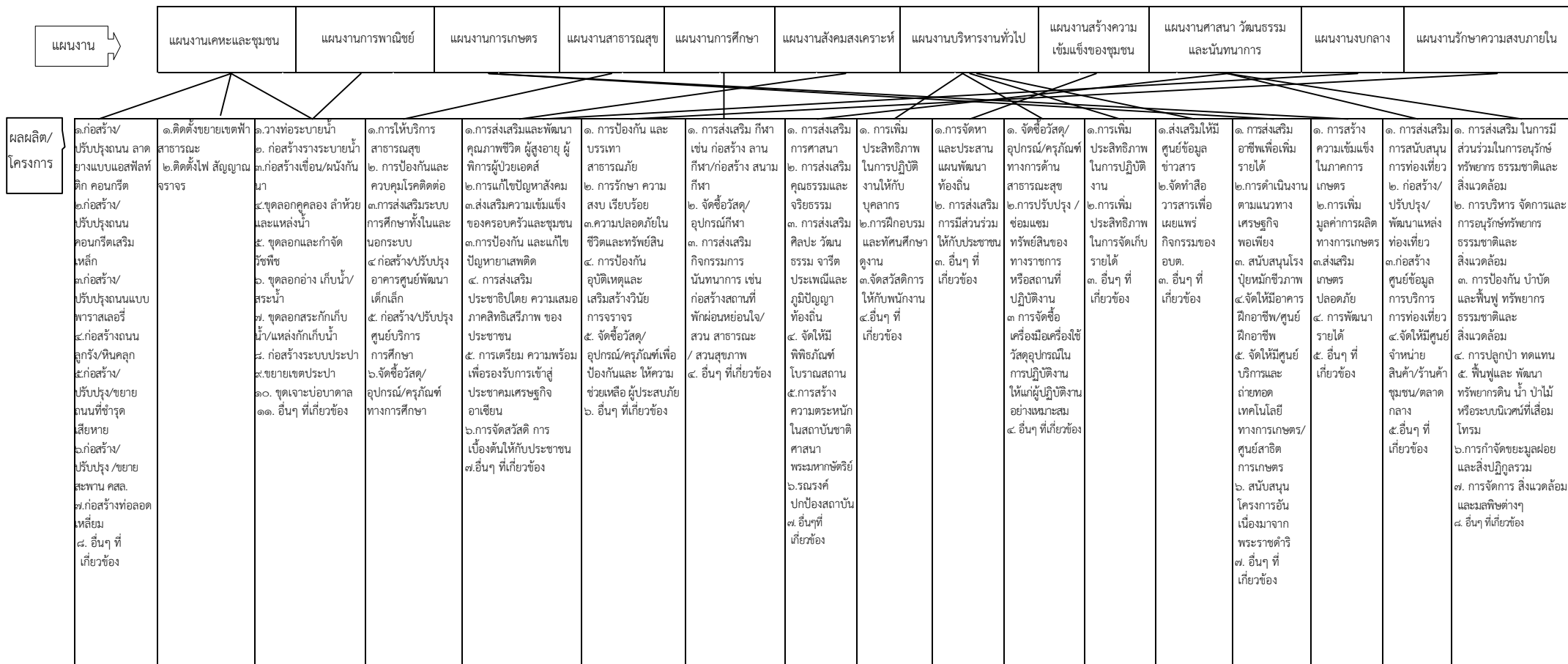
ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านบึง (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านบึง (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓) (ต่อ)

แบบ ยท. ๐๑

“ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การเกษตรก้าวหน้า พัฒนาคุณภาพชีวิต ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาตำบลตามหลักธรรมาภิบาล”

